

การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัย ในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 23

Development of Teachers' Classroom Research Ability Enhancement Model under The Secondary Educational Service Area 23 Office

ประทีปทิพย์ พรไชยยา*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาภาพ
สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู แล้วพัฒนารูปแบบ
การสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
และประเมินการใช้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่
ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา จาก 45 โรงเรียนในสังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
ปีการศึกษา 2558 จำนวน 306 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ
วิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม 2) แบบสัมภาษณ์แบบมี
โครงสร้าง และ 3) แบบประเมินรูปแบบการเก็บรวบรวม
ข้อมูล ส่วนที่หนึ่ง เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ส่วนที่สอง เก็บข้อมูล

จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ส่วนที่สาม เก็บข้อมูลจาก
ผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group
discussion) ส่วนที่สี่ เก็บข้อมูลจากการประเมินรูปแบบ
การสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู
ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23
สถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)
ค่าร้อยละ (%) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และ
การพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive analysis) ผลการ
วิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาศภาพสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ใน
ระดับน้อย

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา

2. การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีแนวทางการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอนการเตรียมการ 2) ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ 3) ขั้นตอนการนำไปทดลองใช้ (Try-out) 4) ขั้นตอนการประเมินรูปแบบ มีแนวทางการดำเนินการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนให้ครูโดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการตามขั้นตอนการสร้างเสริมสมรรถนะ 6 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนักการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 2) การวางแผน 3) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 4) การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 5) การนิเทศให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน 6) การเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อสร้างเสริมสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการสร้างเสริมให้มีความตั้งใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ด้านการสร้างเสริมให้มีความคิดที่ดี และอุปนิสัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) ด้านการสร้างเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการ แนวคิดทฤษฎีการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) ด้านการสร้างเสริมให้มีความทักษะในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) ด้านสถานศึกษา มีนโยบายและการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น 2) ครูสามารถศึกษาข้อมูลเบื้องต้นบรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้ 3) ครูสามารถวางแผนปฏิบัติ กำหนดทางเลือกหลากหลาย 4) ครูสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 5) ครูสามารถทดลองรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยได้ 6) ครูสามารถเขียนรายงานการวิจัยได้จากการพัฒนารูปแบบดังกล่าว ทำให้ได้ รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ได้รับฉันทามติจากที่ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในประเด็นพิจารณา รวมทั้งหมด 4 ด้าน 18 ประเด็น ผลการพิจารณา ลงมติเห็นชอบของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่มมีฉันทามติรวมทั้งหมด 18 ประเด็น ในทุกด้าน และทุกประเด็น อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 และมีผลการศึกษาศภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังการใช้รูปแบบ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

3. ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมรูปแบบมีความเหมาะสมมีความสอดคล้อง มีความเป็นประโยชน์ มีความเป็นไปได้ อยู่ในระดับมากที่สุด จึงทำให้รูปแบบได้รับการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด

Abstract

The research entitled, “Development of Teachers’ Classroom Research Ability Enhancement Model under The Secondary Educational Service Area 23 Office,” aimed 1) to study the state of teachers’ classroom research ability, 2) to develop teachers’ classroom research ability enhancement model, and 3) to evaluate teachers’ classroom research ability enhancement model under The Secondary Educational Service Area 23 Office.

The samples used in this research were 306 teachers, who were teaching in the secondary schools under The Secondary Educational Service Area 23 Office in the academic year of 2015. The instruments used in

this research were the questionnaire, structured interview form, and model evaluation. The data collection was from three parts. The first part dealt with the questionnaire about teachers' classroom research ability enhancement under The Secondary Educational Service Area 23 Office. The second part dealt with the experts' data interviews. The third part was the data collected from a focus group discussion of connoisseurs. The last part dealt with the data from model evaluation on classroom research ability enhancement of teachers under The Secondary Educational Service Area 23 Office. The statistics used in this research were frequency, mean, percentage, standard deviation and descriptive analysis. The research findings revealed that

1. The results of the teachers' classroom research ability enhancement under The Secondary Educational Service Area 23 Office overall were at low level.

2. The model development of teachers' classroom research ability enhancement under The Secondary Educational Service Area 23 Office consisted of 4 steps, namely, preparation; model construction; model trying-out; and model evaluation. Moreover, the workshop was conducted to set up 6 guidelines for the ability enhancement of teachers' classroom research, i.e. 1) raise awareness of classroom research ability enhancement, 2) setting up the plan, 3) workshop on classroom research ability enhancement, 4) workshop on classroom research ability development, 5) supervision

for classroom research ability development, 6) research work distribution for teachers' classroom research ability enhancement in 5 aspects, that is, (1) motivation enhancement; (2) good attitude enhancement; (3) knowledge, principle, and theory enhancement; (4) skills enhancement; and (5) schools' policy to support the classroom research ability of teachers in 6 aspects, (1) teachers' understanding the problems; (2) teachers' ability to describe the basic information and facts; (3) teachers' action plans; (4) teachers' ability to create and develop the data instrument; (5) teachers' ability for experiment, data collection, analysis, and conclusion; and (6) teachers' ability to write the research report. The results of the focus group discussion for model development, the model of teachers' classroom research ability enhancement had covered 4 aspects and 18 issues. Moreover, the attendees had agreed on all aspects and issues at the highest level or 100%, and the classroom research ability enhancement of teachers under The Secondary Educational Service Area 23 Office after the model usage overall were at high level.

3. The results of model evaluation and certification of teachers' classroom research ability enhancement under The Secondary Educational Service Area 23 Office overall were appropriate, consistent, useful, possible, and all were at high level. And, the model of teachers' classroom research ability enhancement was certified by the connoisseurs at the highest level.

Keywords: Model Development, Classroom Research Ability Enhancement, School Teachers, Secondary Educational Service Area 23 Office

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 ได้กำหนดให้ครูต้องมีความสามารถในการปฏิบัติงานไว้ในมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ประกอบด้วยสมรรถนะ 9 ด้าน คือ 1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู 2) การพัฒนาหลักสูตร 3) การจัดการเรียนรู้ 4) จิตวิทยาสำหรับครู 5) การวัดและประเมินผลทางการศึกษา 6) การบริหารจัดการห้องเรียน 7) การวิจัยทางการศึกษา 8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา และ 9) ความเป็นครู ซึ่งสมรรถนะการวิจัย หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมของบุคคลในด้านความรู้ความเข้าใจการวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และด้านเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนในอดีตที่ผ่านมาครูผู้สอนส่วนใหญ่มีความคิดว่าการสอนกับการวิจัยแยกส่วนกัน การวิจัยไม่ใช่งานของตนแต่เป็นหน้าที่ของนักวิชาการหรือนักวิจัยเท่านั้น ดังที่ สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์ (2544: 4) ได้สรุปว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เกิดจาก 1) ครูขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียน 2) ครูไม่ตระหนักในความสำคัญของการวิจัย 3) ครูเห็นว่าการวิจัยในชั้นเรียนเป็นเรื่องที่ยาก 4) ขาดแนวทางหรือผู้ให้คำแนะนำในการทำวิจัยในชั้นเรียน 5) ขาดเอกสารตัวอย่างที่ชัดเจนเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และ 6) ครูไม่มีเวลาในการทำวิจัยในชั้นเรียนเพราะแยกงานวิจัยออกจากการเรียนการสอน

จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของผู้วิจัยพบว่า ครูมีภาระงานสอนค่อนข้างมากและมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่ต้องรับผิดชอบที่นอกเหนือจากการสอนรวมทั้งงานของสถานศึกษาและงานบริการชุมชนประกอบกับครู

มีความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนน้อย ครูไม่มีแรงจูงใจขาดแรงเสริมในการสร้างสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนขาดแหล่งเรียนรู้และที่ปรึกษาด้านการวิจัยในชั้นเรียน รวมทั้งปัญหาอุปสรรคที่พบในการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครู ได้แก่ ปัญหาในการผลิตครูที่ไม่เน้นกระบวนการวิจัย ดังนั้นครูจึงมีความถนัดในการสอนมากกว่าการทำวิจัย เนื่องจากกระบวนการพัฒนาครูเน้นการให้ความรู้เกี่ยวกับศาสตร์การสอนมากกว่าศาสตร์การวิจัยทำให้ครูส่วนใหญ่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการวิจัยและจากการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสามของสำนักงานรับรองมาตรฐานและการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ประเมินกลุ่มโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน ได้กล่าวถึงการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู มัธยมศึกษาว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้พัฒนาโรงเรียนโดยใช้กระบวนการวิจัยในชั้นเรียน และครูส่วนใหญ่ไม่มีประสบการณ์ในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน ตัวอย่างเช่น การประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการมัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ทำวิจัยไว้สำหรับพัฒนาและแก้ไขปัญหาการเรียนการสอน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูส่วนใหญ่ขาดความรู้และประสบการณ์ในการทำวิจัย ขาดผู้เชี่ยวชาญที่จะให้คำปรึกษาในการทำวิจัย แก่ครูรวมทั้งการส่งเสริมให้ครูผู้สอนที่ปฏิบัติจริง คลุกคลีกับปัญหาการเรียนการสอนให้ทำวิจัยก็ไม่ได้รับการส่งเสริมสนับสนุนอย่างเต็มที่แต่ส่วนใหญ่จะส่งเสริมในระดับกระทรวง กรม กอง โดยผู้วิจัยมักไม่ได้เป็นผู้ที่มีหน้าที่สอน ดังนั้นการนำผลวิจัยไปใช้ในโรงเรียนจึงไม่เกิดผล และจากการสอบถามความต้องการพัฒนาครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการมัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ครูขาดความรู้ความเข้าใจ ขาดทักษะ และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการทำวิจัยขาดการ

ปฏิบัติการในการวิจัย ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ส่งผลให้การวิจัยของครูไม่บรรลุผล และไม่ได้ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการสอน นอกจากนี้ยังต้องการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะทางด้านการวิจัยให้ปรากฏชัดเจน รวมทั้งต้องการรูปแบบที่สามารถเข้าใจง่ายนำไปปฏิบัติได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาการมัธยมศึกษา เขต 23, 2557: 16)

สภาพสังคมไทยจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงสังคมใหม่ให้เป็นสังคมฐานความรู้ โดยพัฒนาบุคคลในสังคมให้รู้จักคิด สร้าง หรือผลิตงานใหม่ สามารถเชื่อมโยงจัดการความรู้ที่เกิดขึ้นให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ (สุวิมล ว่องวาณิช และคณะ, 2547: 1) การพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ จึงต้องพัฒนาประสิทธิภาพของทรัพยากรบุคคลให้มีสมรรถนะ (Competency) และวิชาชีพ (Professional) ฉะนั้นครูในฐานะผู้สอนซึ่งเป็นบุคลากรวิชาชีพ จะต้องรู้บทบาทในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยต้องมีความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการสมรรถภาพทั้ง 6 ด้าน คือ 1) ความรู้ความเข้าใจและความสามารถในการพัฒนาการเรียนรู้คู่คุณธรรม 2) การสื่อสารสร้างความสัมพันธ์และการร่วมงานกับผู้อื่น 3) การวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) การกำกับติดตามและประเมินผล 5) การสะท้อนผลการปฏิบัติงานเพื่อการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 6) การใช้วิจัยเพื่อปรับเปลี่ยนวิธีเทคนิคการสอนได้อย่างเหมาะสม บนพื้นฐานการมีข้อมูลและหรือผลการวิจัยเป็นตัวชี้้นำความสามารถในสมรรถภาพทั้ง 6 ด้านเพื่อนำไปประยุกต์ประกอบวิชาชีพในฐานะที่เป็นผู้ก่อให้เกิดการเรียนรู้ โดยการวางแผนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์และพัฒนาการเรียนรู้ในแต่ละสาระที่มีอยู่ในโปรแกรมการเรียนของแต่ละหลักสูตรได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นอกจากความรู้ความสามารถทั้ง 6 ด้านแล้ว ผู้สอนจะต้องมีคุณลักษณะที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยการจัดและใช้กิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้รับ

ประสบการณ์การเรียนรู้ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ (กิ่งฟ้า สินธุวงศ์, 2550: 6)

การที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ในการเรียนการสอนขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นหลัก เพราะเป็นผู้มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น การปฏิบัติการเรียนรู้ที่ทำให้เด็กเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพของตนนั้น จะต้องเริ่มต้นที่ปฏิรูปครู ก่อน เพราะการศึกษาถือเป็นเครื่องมือการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้มีความรู้และความสามารถเป็นสมาชิกที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคม ผู้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพจึงเป็นบุคลากรที่มีคุณภาพและ เป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ การวางรากฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาประเทศได้อย่างเหมาะสมย่อมสามารถปรับเปลี่ยนคนในสังคมให้เป็นไปในทิศทางที่พึงประสงค์ได้ (กรมวิชาการ, 2545: 1)

บุคคลที่เล่าเรียนมาเท่า ๆ กัน บุคคลหนึ่งสามารถทำงานได้ผลสำเร็จมากกว่าอีกบุคคลหนึ่งและบุคคลที่สามารถสร้างผลสำเร็จของงานได้มากกว่าเรียกว่า ผู้มีความสามารถ หรือ มีสมรรถภาพ (พลตรี หลวงวิจิตรวาทการ อ้างถึงใน ผกา สัตยธรรม, 2550) ความสามารถของครูในการปฏิบัติหน้าที่การทำงานต้องอาศัยความรู้เฉพาะด้าน และต้องมีการใช้เวลาเตรียมครุงานและเข้มข้น ทักษะและวิธีการสอนต่าง ๆ ตลอดจนหลักการเชิงวิชาการที่รองรับทักษะ และวิธีการดังกล่าว การผสมผสานคุณลักษณะและความสามารถเหล่านั้นต้องเพียงพอที่จะใช้ในการทำงานเพื่อก่อให้เกิดความสำเร็จในชีวิตทำงานของครู มาตราฐานที่สูงย่อมส่งผลด้านความสำเร็จ ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ครูได้รับจากสถาบันผลิตครู จำเป็นที่จะต้องมีการทบทวนเพิ่มพูนอย่างสม่ำเสมอ ตลอดระยะเวลาของการประกอบวิชาชีพครู วิชาชีพครูในฐานะเป็นวิชาชีพชั้นสูงต้องอาศัยความชำนาญพิเศษในการปฏิบัติงาน จึงจะช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ ครู ที่มีมาตรฐานวิชาชีพย่อมต้องพยายาม

พัฒนาสมรรถภาพของตนเองตลอดเวลาการเสริมสร้างสมรรถภาพของครู ครู จำเป็นต้องทบทวนคุณสมบัติที่มีอยู่ในตนเอง ในการปฏิบัติงานและปรับพฤติกรรมการทำงานให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ กระตือรือร้นที่จะพัฒนาตนเอง แนวทางการเสริมสร้างสมรรถภาพครูครูต้องหาความรู้ สร้างความเข้าใจให้สอดคล้องกับงานขององค์กรตน และสอดคล้องกับมาตรฐานตามวิชาชีพครูการเสริมสร้าง มีความหมายว่า เป็นการทำให้เกิดมีขึ้นและเพิ่มพูนให้มากยิ่งขึ้นส่วนคำว่า “สมรรถภาพ” หรือสมรรถนะ (Competence หรือ Efficiency)

จากปัญหาดังกล่าวสรุปได้ว่าครูมีปัญหาเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนหลายด้าน เช่น ครูไม่มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ครูไม่มีแรงจูงใจ ขาดการเสริมแรง ขาดแหล่งเรียนรู้ และที่ปรึกษาในการทำวิจัย ภาระงานนอกเหนือจากการสอนมากรวมทั้งขาดงบประมาณ และการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหาร ดังนั้น การพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครูให้มีทักษะการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนของครู และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมนั้น จึงจำเป็นต้องส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น ผู้วิจัยซึ่งในฐานะเป็นผู้รับผิดชอบงานในด้านการนิเทศครูทุกโรงเรียนในสังกัด มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาครู และมีบทบาทในการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูทำงานวิจัยในชั้นเรียนรวมทั้งรับรู้เกี่ยวกับปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของครูมาโดยตลอด

จึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

เขต 23 เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะ ด้านความรู้ความเข้าใจ การวิจัยในชั้นเรียน ด้านทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และด้านเจตคติที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครู เพื่อให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการทำวิจัย และสามารถนำการวิจัยไปสู่การปฏิบัติได้ โดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ ซึ่งผู้วิจัยคิดว่า จะสามารถพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ผู้วิจัยเชื่อว่าการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูจะสามารถพัฒนาครูสู่การพัฒนาผู้เรียน ให้มีความรู้ความสามารถตามสมรรถนะสำคัญและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

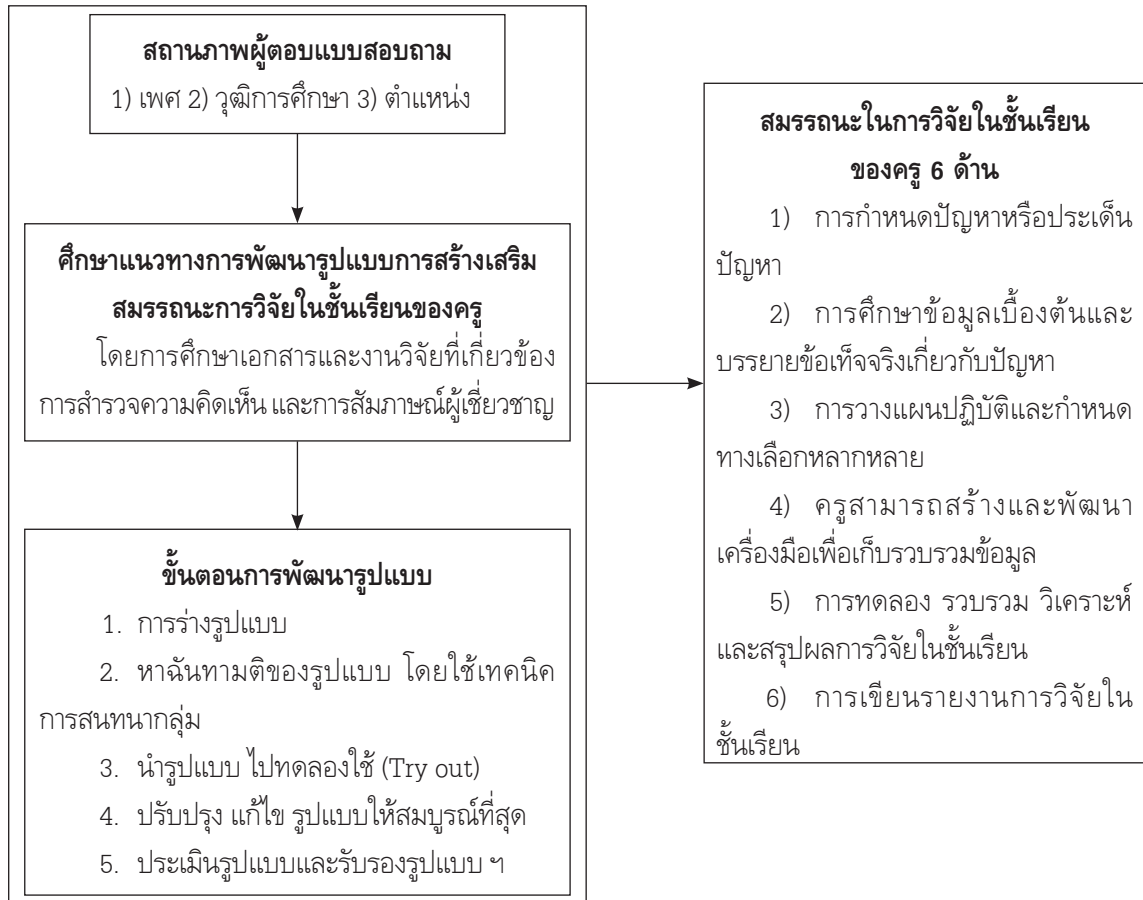
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23
3. เพื่อประเมินการใช้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ทบทวนวรรณกรรมซึ่งเป็นที่มาของแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ 1) การเสริมสร้างสมรรถนะ 2) การวิจัยในชั้นเรียน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เพื่อการพัฒนาแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นการวิจัยแบบผสม (mixed methodology research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) เพื่อตอบคำถามการวิจัยตามวัตถุประสงค์ทั้งสามประการ คือประการที่หนึ่งเพื่อศึกษาภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ประการที่สองเพื่อพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 และประการที่สามเพื่อประเมินการใช้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดเป็นรูปแบบวิธีดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบไปด้วย 1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 2) การสร้างเครื่องมือในการวิจัย 3) เก็บรวบรวมข้อมูล 4) การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูล

1. ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนระดับมัธยมศึกษา จำนวน 1,500 คน จาก 45 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ปีการศึกษา 2558

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนระดับชั้นมัธยมศึกษา จำนวน 306 คน จาก 45 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนละ 6-7 คน

3. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในด้านต่าง ๆ ได้แก่

3.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเบื้องต้นโดยการสัมภาษณ์เพื่อหาแนวทางในการพัฒนารูปแบบ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการและผู้อำนวยการโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในด้านการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 12 คน

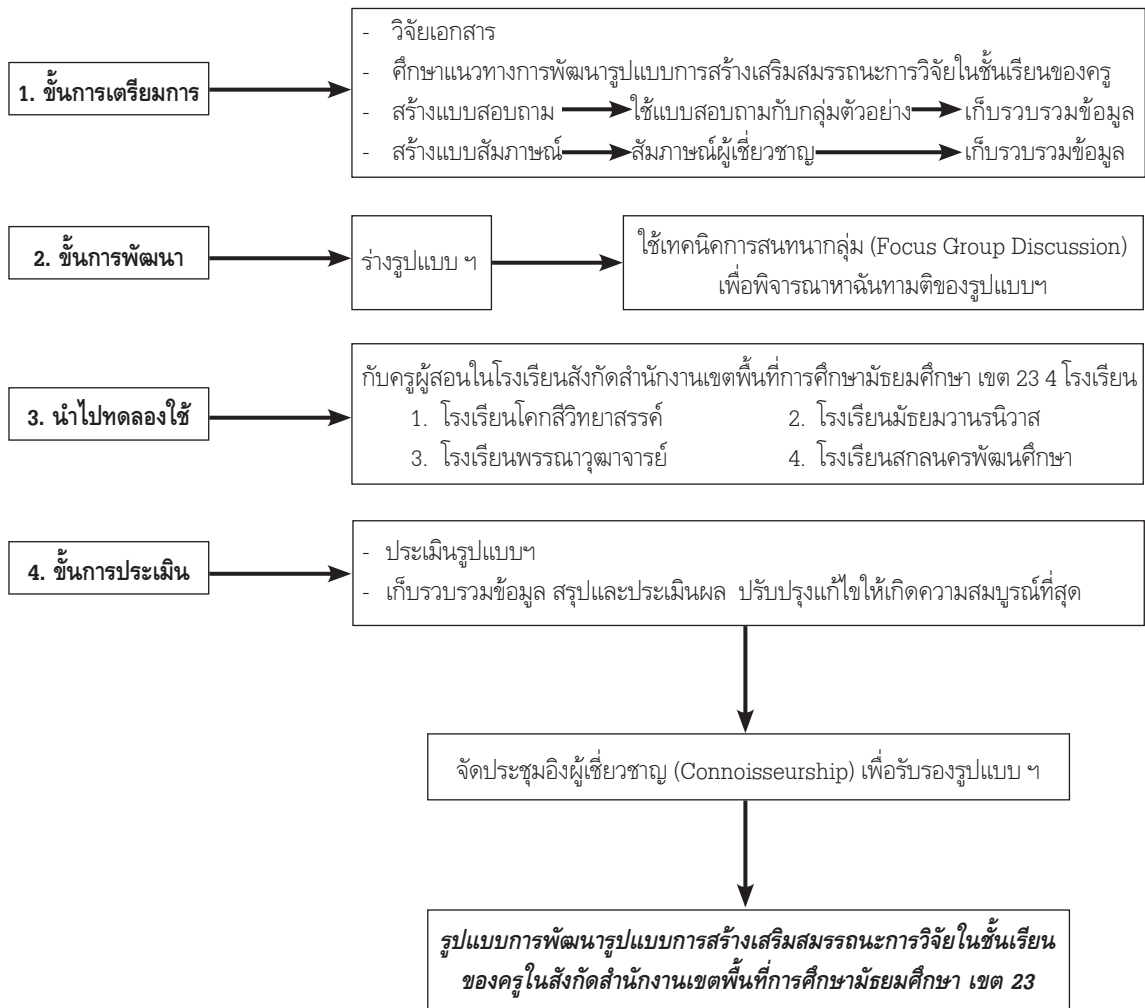
3.2 กลุ่มผู้ที่เข้าร่วมการสนทนากลุ่มที่นำ

รูปแบบไปทดลองใช้และประเมินรูปแบบ เพื่อพิจารณาหาข้อจำกัดของรูปแบบ ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 13 คน

3.3 กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่เข้าร่วมการประชุมอิงผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและรับรองรูปแบบ ได้แก่ ผู้บริหารระดับสูง ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการและผู้อำนวยการโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จในด้านการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 12 คน

ขั้นตอนการวิจัย

สรุปขั้นตอนการพัฒนาแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ดังปรากฏในภาพประกอบที่ 2

ภาพประกอบที่ 2 สรุปขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
ของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีวุฒิการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี และมีตำแหน่งครู ผลการศึกษาสภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณารายด้านเรียงอันดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาลำดับ 3 อันดับแรก คือ ด้านครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็นรองลงมา คือ ด้านครูสามารถศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและบรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้และด้านครูสามารถวางแผนปฏิบัติกำหนดทางเลือกหลากหลายตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านครูสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้

2. รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 23

การพัฒนาารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มีแนวทางการพัฒนา
รูปแบบตามขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นตอน
การเตรียมการ 2) ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ 3) ขั้นตอน
การนำไปทดลองใช้ และ 4) ขั้นตอนการประเมินรูปแบบ

2.1 ขั้นตอนการเตรียมการ จะมีการศึกษา
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง, ศึกษาแนวทางการ
พัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
ของครู ศึกษาสภาพปัจจุบันเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครู และศึกษาความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ
โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยนำองค์ความรู้
เทคนิค วิธีการดำเนินงานต่างๆ ที่ได้จากการวิจัยเอกสาร
ผลที่ได้จากการวิจัยเชิงสำรวจสภาพสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษาเขต 23 โดยเฉพาะในประเด็นตัวชี้วัดแต่ละด้าน
ที่มีค่าน้อยที่สุด ได้นำมาตั้งเป็นประเด็นคำถามเพื่อหา
แนวทางแก้ปัญหาในเรื่องนั้น ๆ ตามแนวความคิดของ
ผู้เชี่ยวชาญที่ได้จากการสัมภาษณ์ แล้วนำองค์ความรู้
เทคนิค วิธีการดำเนินงานต่างๆ เหล่านี้ มาบูรณาการกัน
จัดทำเป็นรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 23 เพื่อสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัย
ในชั้นเรียนของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

2.2 ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ จะเริ่มจาก

2.2.1 การร่างรูปแบบ แล้วนำร่าง
รูปแบบนั้นเข้าที่ประชุมกลุ่มเล็กโดยใช้เทคนิคการ
สนทนากลุ่ม เพื่อหาฉันทมติของรูปแบบ ในประเด็น
พิจารณา รวมทั้งหมด 4 ด้าน 18 ประเด็น ผลการพิจารณา
ลงมติเห็นชอบของผู้เข้าร่วมสนทนากลุ่ม มีฉันทมติ

รวมทั้งหมด 18 ประเด็น ในทุกด้านและทุกประเด็นของ
รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน
ของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม
ศึกษา เขต 23 มีฉันทมติ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็น
ร้อยละ 100 ทำให้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะ
การวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 แล้วนำรูปแบบไปทดลองใช้

2.2.2 ขั้นตอนการนำไปทดลองใช้

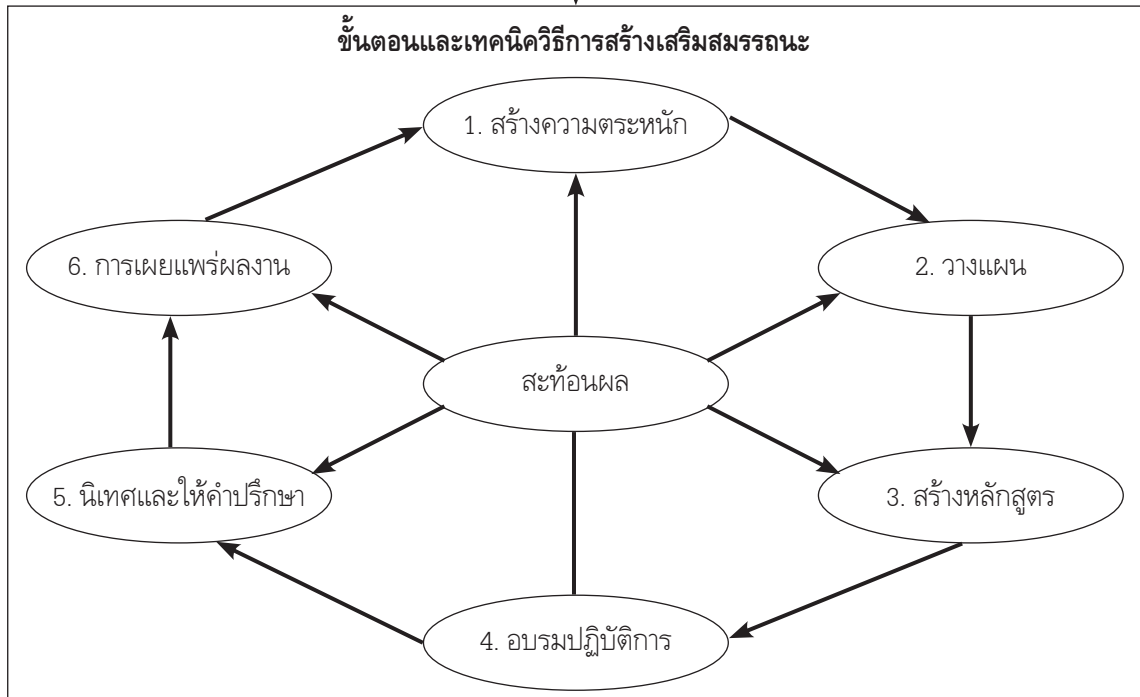
โดยทดลองใช้รูปแบบกับครูในโรงเรียนโคกสีวิทยาสรรค์
โรงเรียนมัธยมวานรนิวาส โรงเรียนพรหมานุเคราะห์
และโรงเรียนสกลนครพัฒนศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 30 คน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยดำเนินการตามขั้นตอนการ
สร้างเสริมสมรรถนะ ได้แก่ 1) สร้างความตระหนัก
2) วางแผน 3) สร้างหลักสูตร 4) อบรมปฏิบัติการ
5) การนิเทศ ให้คำปรึกษา 6) การเผยแพร่ผลงาน และ
มีการสะท้อนผลทุกขั้นตอน ให้กับคณะครูทั้ง 30 คน
ตั้งแต่วันที่ 1-20 กุมภาพันธ์ 2559 โดยมีคณะผู้เชี่ยวชาญ
13 คน ที่เข้าร่วมสนทนากลุ่ม มาทำหน้าที่เป็นวิทยากร
และเป็นพี่เลี้ยงให้การนิเทศและคำปรึกษาเพื่อพัฒนา
สมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้หลักสูตรการ
สร้างเสริมสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู
5 หลักสูตร ได้แก่ 1) การสร้างเสริมให้มีแรงจูงใจที่จะ
ทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การสร้างเสริมให้มีทัศนคติที่ดี
และอุปนิสัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน
3) การสร้างเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจหลักการ แนวคิด
ทฤษฎีการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) การสร้างเสริมให้มีทักษะ
ในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) นโยบายและ
การสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ สถานศึกษา
มีเพื่อสร้างเสริมให้ครูมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน
6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดปัญหาหรือประเด็น
ปัญหาได้ตรงประเด็น 2) ด้านการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น
บรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้ 3) ด้านการวางแผน
ปฏิบัติ - กำหนดทางเลือกหลากหลาย 4) ด้านการสร้าง

และพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 5) ด้านการทดลอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยได้ 6) ด้านการเขียนรายงานการวิจัยได้

2.2.3 ศักยภาพสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หลังจากทดลองใช้รูปแบบ ผลการศึกษาสภาพสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังการใช้รูปแบบ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านเรียงอันดับจากค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ 3 อันดับแรก คือ ด้านครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็นรองลงมา คือ ด้านครูสามารถศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและบรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้และด้านครูสามารถวางแผนปฏิบัติกำหนดทางเลือกหลากหลาย ตาม ลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านครูสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ได้เมื่อนำค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ก่อน - หลัง ใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 มาเปรียบเทียบกับโดยรวมและรายด้าน โดยรวมมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 1.16 คิดเป็นร้อยละ 23.2 เมื่อพิจารณารายด้านเรียงอันดับจากผลต่างของค่าเฉลี่ยจากสูงไปหาต่ำ 3 อันดับแรก คือ ด้านครูสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 1.92 คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงมา คือ ด้านครูสามารถทดลอง รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยในชั้นเรียนได้ มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 1.44 คิดเป็นร้อยละ 28.8 และด้านครูสามารถ สร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 1.24 คิดเป็นร้อยละ 24.8 ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือด้านครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น มีผลต่างของค่าเฉลี่ย 0.75 คิดเป็นร้อยละ 15.0

2.3 ขั้นตอนการประเมิน และรับรองรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังจากที่ได้นำรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ไปทดลองใช้โดยปฏิบัติตามเงื่อนไขของการนำรูปแบบฯ ไปใช้จนเสร็จสิ้นทุกกระบวนการแล้ว ได้ทำการประเมิน และรับรองรูปแบบฯ ตามขั้นตอนการดำเนินงาน โดยมีผู้ประเมินเป็นคณะผู้เชี่ยวชาญ 12 คน ได้แก่ 1) ผู้บริหารระดับสูงในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ทำหน้าที่กำกับด้านการประเมินคุณภาพการศึกษา จำนวน 4 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยในชั้นเรียน ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 จำนวน 2 คน และ 3) ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่ประสบผลสำเร็จในการพัฒนาสถานศึกษาด้านการทำวิจัยในชั้นเรียนมาแล้ว จำนวน 6 คน โดยทำการประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ ผลการประเมินและรับรองรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยรวม รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 98.61 รูปแบบมีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 รูปแบบมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 และรูปแบบได้รับการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ซึ่งรูปแบบที่ได้รับการรับรอง ปรากฏตามภาพประกอบที่ 3

**รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต 23**

หลักสูตรการสร้างเสริมสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู ได้แก่

- 1) สร้างเสริมให้มีแรงจูงใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน
- 2) สร้างเสริมให้มีทัศนคติที่ดี ที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 3) สร้างเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน
- 4) สร้างเสริมให้มีทักษะในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน
- 5) บทบาทของสถานศึกษาในการสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน

สมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู 6 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านการกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น
- 2) ด้านการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและบรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้
- 3) ด้านการครูสามารถวางแผนปฏิบัติ - กำหนดทางเลือกหลากหลาย
- 4) ด้านการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้
- 5) ด้านการทดลอง รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผล การวิจัยในชั้นเรียนได้
- 6) ด้านการเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 สามารถนำมาอภิปรายเพื่อเป็นการขยายผลการวิจัยให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ตลอดจนสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ดังนี้

1. ผลการศึกษาศภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า โดยรวมมีความสามารถในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียนอยู่ในระดับน้อย ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวิจัยในชั้นเรียน ขาดแรงจูงใจ ขาดการเสริมแรง ขาดแหล่งเรียนรู้และที่ปรึกษาในการทำวิจัย ภาระงานนอกเหนือจากการสอนมากรวมทั้งขาดงบประมาณสนับสนุน และการส่งเสริมสนับสนุนจากผู้บริหารมีน้อย จึงส่งผลให้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย ส่วนผลการศึกษาศภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังการใช้รูปแบบ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แสดงว่ารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ที่นำไปทดลองใช้ มีประสิทธิภาพมากจึงสามารถสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ให้อยู่ในระดับมากได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมทรง สุวพานิช และคณะ (2551) ได้ทำการวิจัย เรื่อง การพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน : กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านท่าสองคอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการดำเนินการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ผลการวิจัย พบว่า คิดเห็นต่อการดำเนินการพัฒนาครูด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ในภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างมีระดับความคิดเห็นต่อการพัฒนาบุคลากรด้านการทำวิจัยในชั้นเรียน ของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของวิไลวรรณ จันน้ำใส (บทคัดย่อ: 2555) ที่ทำการวิจัยเรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 30 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านลักษณะบุคคล ด้านความรู้การวิจัยในชั้นเรียน ทักษะการวิจัยในชั้นเรียน และแรงจูงใจการวิจัยในชั้นเรียน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ใน ระดับมาก 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ด้านนโยบาย และการสนับสนุน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด และภาระงาน/ เวลางาน ที่มีต่อการวิจัยในชั้นเรียนของครูมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และ 3) นโยบายและการสนับสนุนมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนภาระงาน/เวลางานมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลการพัฒนาแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยเริ่มจากการร่างรูปแบบ แล้วนำร่างรูปแบบนั้นเข้าที่ประชุมกลุ่มเล็ก เพื่อหาฉันทามติของรูปแบบ ที่ประชุมพิจารณาเห็นด้วยตามร่างรูปแบบ คิดเป็นร้อยละ 100 ทำให้ได้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 แล้วนำรูปแบบไปทดลองใช้กับครูในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

จำนวน 30 คน จาก 4 โรงเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนการสร้างเสริมสมรรถนะ ได้แก่ 1) การสร้างความตระหนัก 2) การวางแผน 3) การสร้างหลักสูตร 4) การอบรมปฏิบัติการ 5) การนิเทศ ให้คำปรึกษา 6) การเผยแพร่ผลงาน และมีการสะท้อนผลทุกขั้นตอน โดยมีคณะผู้เชี่ยวชาญ 13 คน ที่เข้าร่วมสนทนากลุ่มมาทำหน้าที่เป็นวิทยากรและเป็นพี่เลี้ยงให้การนิเทศและคำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน โดยใช้หลักสูตรการสร้างเสริมสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนของครู 5 หลักสูตร ได้แก่ 1) การสร้างเสริมให้มีแรงจูงใจที่จะทำวิจัยในชั้นเรียน 2) การสร้างเสริมให้มีทัศนคติที่ดี และอุปนิสัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียน 3) การสร้างเสริมให้ มีความรู้ความเข้าใจหลักการ แนวคิดทฤษฎีการทำวิจัยในชั้นเรียน 4) การสร้างเสริมให้มีทักษะในการปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน และ 5) นโยบายและการสนับสนุนในการทำวิจัยในชั้นเรียนของ สถานศึกษา มีเพื่อสร้างเสริมให้ครูมีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน 6 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น 2) ด้านการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น บรรยายข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาได้ 3) ด้านการวางแผนปฏิบัติ -กำหนดทางเลือกหลากหลาย 4) ด้านการสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ 5) ด้านการทดลอง รวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัยได้ 6) ด้านการเขียนรายงานการวิจัยได้ แล้วทำการศึกษาสมรรถนะการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู หลังจากทดลองใช้รูปแบบผลการศึกษาศาภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูหลังการใช้รูปแบบ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากเมื่อนำค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ก่อน - หลัง ใช้รูปแบบ มาเปรียบเทียบกัน โดยรวมมีผลต่างของค่าเฉลี่ย 1.16 คิดเป็นร้อยละ 23.2 จากนั้นก็ทำการ ปรับปรุง แก้ไข ทำให้ได้รูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23

ที่สมบูรณ์ที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากระบวนการพัฒนารูปแบบได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นเป็นตอนโดยเริ่มจากการศึกษาสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียนก่อนแล้ว สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหาแนวทางการพัฒนารูปแบบ ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ แล้ว จึงเอาความรู้ที่ได้ทั้งหมดมาบูรณาการร่างรูปแบบ แล้วนำร่างรูปแบบไปหาฉันทามติรูปแบบ เมื่อได้รูปแบบแล้วนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดในรูปแบบอย่างเคร่งครัด จึงทำให้ครูที่ผ่านกระบวนการใช้รูปแบบมีสมรรถนะเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วิสุทธิ เวียงสมุทร (บทคัดย่อ: 2552) ที่ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 1 และ 2 : กรณีสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ พัฒนารูปแบบการพัฒนาครูผู้สอนกลุ่มสาระคณิตศาสตร์ช่วงชั้นที่ 1 - 2 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบพัฒนาครูผู้สอนคณิตศาสตร์ประกอบด้วยกระบวนการ 7 ขั้นตอน คือ 1. ศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหา 2. นำพาสู่แนวทางการแก้ไข 3. ก้าวไกลเพิ่มพูนความรู้ของครู 4. ลงสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียน 5. พากเพียร นิเทศ ติดตามประเมินผล 6. บุคลากรทุกคนร่วมชื่นชมจุดเด่น 7. เน้นการสร้างเครือข่ายร่วมใจพัฒนา และ 3) หลังจากนำรูปแบบไปทดลองใช้ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชรอยวรรณ ประเสริฐผล (บทคัดย่อ: 2556) ที่ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่ โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ผลการวิจัยพบว่า การสร้างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาพบว่า ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชน

ประเภทสามัญศึกษาในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ 1) สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา 2) วิธีการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และ 3) เงื่อนไขแห่งความสำเร็จในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อรุณา รุ่งเรืองวิชกุล (บทคัดย่อ: 2556) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนาที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะ ครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยมีการดำเนินการ 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สร้างและพัฒนาแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้สำหรับข้าราชการครู โดยศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถาม ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ในประเด็น สมรรถนะครูนักวิจัย การบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครู และสอบถามครูเกี่ยวกับสภาพปัญหา ความต้องการในการพัฒนาตนเองด้านการวิจัย เพื่อนำมาใช้ในการสังเคราะห์รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ด้วยการบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ โดยได้ผลสรุปดังนี้คือ สมรรถนะครูนักวิจัยประกอบด้วย 3 ด้าน ด้านความรู้ ความเข้าใจการวิจัย ด้านจิตวิจัย และด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย ส่วนการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 เต็มใจและเห็นคุณค่า ขั้นที่ 2 การมีส่วนร่วมในประสบการณ์จริง หรือ ขั้นลงมือ

ปฏิบัติจริงขั้นที่ 3 การสะท้อนการกระทำ ขั้นที่ 4 สรุปแนวคิดหลักการ ขั้นที่ 5 ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใหม่ และได้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ มีชื่อเรียกว่า S M A R T TRAINING MODEL มี 5 องค์ประกอบ คือ ความเป็นตัวของตัวเอง การสร้างแรงจูงใจเอื้ออำนวยการเรียนรู้ ลงมือปฏิบัติอย่างเป็นระบบ และ การพบกลุ่มและติดตาม รูปแบบดังกล่าวมีสาระ ประกอบด้วย 8 ส่วน คือ ความเป็นมา หลักการ ลักษณะสำคัญ วัตถุประสงค์ โครงสร้างเนื้อหา กระบวนการจัดกิจกรรม สภาพปัจจัย การบรรลุ เป้าหมาย และการประเมินผลของรูปแบบ ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบคุณภาพ รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ รูปแบบที่ได้ในขั้นตอนที่ 1 โดยตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงและความเหมาะสมของ รูปแบบ และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ พบว่า มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 0.60 - 1.00 และมีความเหมาะสมขององค์ประกอบต่าง ๆ ของรูปแบบในระดับมากถึงมากที่สุดนอกจากนี้ ได้ตรวจสอบคุณภาพโดยศึกษานำร่องกับกลุ่มตัวอย่าง 10 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ก่อนนำไปใช้จริง พบว่ารูปแบบมีความเป็นไปได้ในการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ขั้นตอนที่ 3 ทดลองใช้และประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ ที่ผ่านกระบวนการในขั้นตอนที่ 2 โดยทดลองใช้กับกลุ่ม ตัวอย่าง 30 คน ใช้แบบแผนการทดลองแบบ One - Group Pretest - Posttest Design (T1 x T2) ผลการใช้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการ กระบวนการเรียนรู้พบว่า 1. ข้าราชการครูมีคะแนนเฉลี่ยสมรรถนะครูนักวิจัยทุกด้านหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2. ข้าราชการครูมีความพึงพอใจต่อรูปแบบ การเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการ

เรียนรู้อยู่ในระดับมาก และจากการประเมินคุณภาพรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ โดยการจัดสนทนากลุ่มกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ครูได้รับความรู้ด้านการวิจัยเพิ่มมากขึ้น กิจกรรมส่งเสริมทักษะการวิจัยเนื้อหาตรงตามความต้องการ และมีความพึงพอใจที่ได้เข้าร่วมกิจกรรม จากกระบวนการพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ ทำให้ได้รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัยด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ และผู้ร่วมกิจกรรมเกิดสมรรถนะครูนักวิจัยทั้งด้านความรู้ความเข้าใจการวิจัย ด้านจิตวิทยา และด้านทักษะปฏิบัติการวิจัย ตลอดจนมีความพึงพอใจต่อรูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะครูนักวิจัย ด้วยการบูรณาการกระบวนการเรียนรู้ THE MODEL DEVELOPMENT TO ENHANCER และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ กิรติ แสงตะวัน (บทคัดย่อ: 2557) ที่นำเสนอผลการพัฒนาความสามารถของครูในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนา รูปแบบ การพัฒนาครูผู้สอน โดยการทำการพัฒนาความสามารถของครู ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาแบบการพัฒนาการเรียนรู้ของครูผู้สอนโดยการพัฒนาความสามารถของครู พบว่า ครูผู้สอนต้องการให้มีการพัฒนา 4 ขั้นคือ ขั้นการวางแผนร่วมกัน ขั้นการอบรมปฏิบัติการ ขั้นการปฏิบัติการในห้องเรียน และขั้นการประเมินผลเพื่อพัฒนา

3. ขั้นตอนการประเมิน และรับรองรูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครูในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยผู้ประเมินทำการประเมินเกี่ยวกับความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความ เป็นประโยชน์ ผลการประเมิน รูปแบบมีความเหมาะสม

อยู่ในระดับมากที่สุด มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบได้รับการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากสมรรถนะการเรียนรู้ในชั้นเรียนของครู เป็นเรื่องที่ครูทุกคนต้องสามารถทำได้เพื่อนำไปใช้ในการพัฒนางานของครู จึงเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก และเป็นหน้าที่ที่ครูทุกคนที่ต้องทำวิจัยในชั้นเรียน ในขณะที่ครูส่วนใหญ่ไม่ชอบทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้ไม่มีการอบรมปฏิบัติการเพื่อสร้างแรงจูงใจ ปรับทัศนคติเกี่ยวกับการทำวิจัย ผักกอกปฏิบัติแบบจับมือเขียนโดยมี ผู้นิเทศและให้คำปรึกษาทำให้ครูมีสมรรถนะในการทำวิจัยเพิ่มขึ้นและที่สำคัญรูปแบบนี้ถูกสร้างขึ้นด้วยความรอบคอบ โดยคำนึงถึง ความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ต่อครูอย่างยิ่ง จึงทำให้ได้รูปแบบมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีความสอดคล้องอยู่ในระดับมากที่สุด ความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด และรูปแบบได้รับการรับรองจากผู้เชี่ยวชาญ อยู่ในระดับมากที่สุด เช่นกัน สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ชรอยวรรณ ประเสริฐผล (บทคัดย่อ: 2556) ที่ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษา การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะ ด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา โดยการ สัมภาษณ์ฟังความคิดเห็น ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาพบว่า ผลการประเมินด้านความเป็นไปได้ของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูใหม่โรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา โดยภาพรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ผลการศึกษาสภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 หลังการใช้รูปแบบ โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากจึงเห็นสมควรให้มีการส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยเฉพาะในประเด็นชีวิตที่มีสภาพการปฏิบัติที่ดีที่สุด ได้แก่

1.1.1 ด้านครูสามารถกำหนดปัญหาหรือประเด็นปัญหาได้ตรงประเด็น ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถพิจารณาได้ว่าปัญหาที่แท้จริงที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองเพียงคนเดียว หรือเป็นปัญหาของนักเรียนรายบุคคล หรือเป็นปัญหาร่วมของกลุ่ม

1.1.2 ด้านครูสามารถศึกษาข้อมูลเบื้องต้นและบรรยายข้อเท็จจริง เกี่ยวกับปัญหาได้ ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถใช้วิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การสอบถามการสัมภาษณ์ในชั้นเรียนจริง และสรุปสาเหตุของปัญหาได้

1.1.3 ด้านครูสามารถวางแผนปฏิบัติ-กำหนดทางเลือกหลากหลาย ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถจัดทำแผนปฏิบัติการ ประกอบด้วย หลักการและแนวคิด, วัตถุประสงค์ (สิ่งที่ต้องปรับปรุงหรือพัฒนา), เป้าหมาย (เชิงปริมาณและคุณภาพ), กิจกรรมการปฏิบัติ, ระยะเวลาที่ดำเนินการ, บุคลากรที่ต้องการ, สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ งบประมาณที่ต้องใช้ และแนวทางการวัดและประเมินผลได้

1.1.4 ด้านครูสามารถสร้างและพัฒนาเครื่องมือเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถตรวจสอบเครื่องมือที่จะใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้วิธีการหาค่า (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับได้

1.1.5 ด้านครูสามารถทดลองรวบรวม วิเคราะห์ และสรุปผล การวิจัยในชั้นเรียนได้ ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถวิเคราะห์ข้อมูลและแปลผลข้อมูลได้

1.1.6 ด้านครูสามารถเขียนรายงานการวิจัยในชั้นเรียนได้ ควรหาแนวทางสร้างเสริมให้ครูสามารถนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในกรณีศึกษาอื่น ๆ ที่มีบริบทของปัญหาที่คล้ายคลึงกันได้

1.2 ผลการประเมินการพัฒนากระบวนการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่ารูปแบบฯ มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด จึงเห็นสมควรที่จะนำไปเผยแพร่ และนำเสนอข้อมูลกับโรงเรียนมัธยมศึกษาอื่น ๆ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ให้ได้รับทราบ ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาครูให้มีสมรรถนะในการวิจัยในชั้นเรียน สามารถนำไปพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการวิจัย พบว่า สภาพสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นการศึกษาเฉพาะในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เท่านั้น ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาในเขตการศึกษาอื่น ๆ ได้ทั่วประเทศ

2.2 ผลการประเมินรูปแบบ พบว่ารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 เป็นรูปแบบที่มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความสอดคล้อง อยู่ในระดับมากที่สุด ในการวิจัยครั้งต่อไปควรอาจจะใช้แนวทางนี้ในการสร้างและพัฒนากระบวนการสร้างเสริมสมรรถนะในด้านอื่น ๆ ได้

2.3 ในการวิจัยครั้งนี้มีผู้วิจัยมีเจตนาให้เกิดความตระหนักในหน้าที่ต่อการพัฒนางานของครูเพียงต้องการให้มีการทบทวน ตรวจสอบหรือปรับรื้องานแนวการวิจัยในชั้นเรียนของครู เพื่อกระตุ้นหรือทุกคนในโรงเรียนโดยอาศัยกระบวนการวิจัยในชั้นเรียนอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). **เอกสารประกอบหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 คู่มือการจัดการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- เจริญวิชัย สมพงษ์ธรรม และคณะ. (2553). **การศึกษาแนวโน้มคุณลักษณะของครูไทยในทศวรรษ หน้า (พ.ศ. 2562)**. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.
- ทิศนา แคมมณี. (2540). **การคิดและการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนาการเรียนการสอน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติสำนักนายกรัฐมนตรี
- ประวิต เอรารวรรณ์. (2542). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ยูแพค.
- ผกา สัตยธรรม. (2550). **สุขภาพจิตเด็ก**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. (2559). **แนวทางการพัฒนาระบบสมรรถนะเพื่อพัฒนาการบริหารงานบุคคล**. เข้าถึงได้จาก (<http://competency.rmutp.ac.th/>, 2559)
- วิจิต สุรัตน์เรืองชัย. (2546). **วิจัยเชิงปฏิบัติการ**. **วารสารศึกษาศาสตร์ ปี ที่ 14 ฉบับที่ 2** พฤศจิกายน 2545-มีนาคม 2546
- วิมล ว่องวานิช. (2553). **การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน**. (พิมพ์ครั้งที่ 14). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาภรณ์ มั่นเกตุวิทย์. (2544). **ตัวอย่างการวิจัยในชั้นเรียน ประสพการณ์ตรงของครูต้นแบบ**. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2543). **แนวคิดและหลักการวิจัยในชั้นเรียน**. (หน้า 156-194). **ประมวลบทความนวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้สำหรับครูยุคปฏิรูปการศึกษา**. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ คงสัตย์ และธีรชาติ ธรรมวงศ์. (2551). **การหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC)**. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. (2554). **ข้อมูลพื้นฐานทางการศึกษา 2557**. สกลนคร: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2548). **มาตรฐานตำแหน่ง ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ประกาศ สำนักงาน ก.ค.ศ.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค จำกัด.

อุทุมพร (ทองอุไทย) จามรมาน. (2544). การวิจัยในชั้นเรียนและในโรงเรียนเพื่อพัฒนานักเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พันธ์.

Freeman, JB. (1988). **Thinking logically Basic Concepts for Reasoning**. Englewood.

McClelland, David C. (1973). **Testing for Competence rather than Intelligence**. American Psychologist.

Spencer, LM. and Spencer, SM. (1993). "Competence at Work": **Models for Superior Performance**.

Retrieved December 11, 2005, from www.joe.org/joe/1999december/iw4.html